

AUGLÝSING

um samning milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt.

Hinn 12. janúar 1999 var danska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt sem gerður var í Kaupmannahöfn 23. október 1998. Samningurinn öðlaðist gildi 26. febrúar 1999.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 26. febrúar 1999.

Halldór Ásgrímsson.

Helgi Ágústsson.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR
milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar
um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt.**

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa orðið ásáttar um framkvæmd ákvæðanna í 10. gr. laga nr. 252 frá 27. maí 1950 um danskan ríkisborgararétt, sbr. lagabirtingu nr. 757 frá 14. september 1995, í 10. gr. laga um finnskan ríkisborgararétt (nr. 401) frá 28. júní 1968 með breytingu að hluta samkvæmt lögum frá 10. ágúst 1984 (584/1984), í 9. gr. b í lögum nr. 100 frá 23. desember 1952 um íslenskan ríkisborgararétt með breytingu samkvæmt lögum nr. 49 frá 11. maí 1982, í 10. gr. laga frá 8. desember 1950 um norskan ríkisborgararétt með breytingu samkvæmt lögum frá 20. desember 1968, og í 10. gr. laga frá 22. júní 1950 (nr. 382) um sænskan ríkisborgararétt sem síðast var breytt með lögum frá 30. maí 1991 (nr. 501).

1. gr.

Þegar beitt er 3. gr. í dönsku, íslensku, norsku og sænsku ríkisborgararéttarlögunum og 5. gr. í finnsku ríkisborgararéttarlögunum skal meta lögheimili í öðru samningsríki til jafns við lögheimili í því ríki sem aðili óskar eftir að öðlast ríkisborgararétt í, þó þannig að aðeins skal telja þann tíma sem lögheimili er skráð síðustu 5 ár áður en ósk er borin fram og áður en aðili sem ríkisfangs óskar náði 16 ára aldri.

2. gr.

Þegar beitt er 4. gr. í dönsku, íslensku, norsku og sænsku ríkisborgararéttarlögunum og 6. gr. í finnsku ríkisborgararéttarlögunum skal meta lögheimili í öðru samningsríki til fullnaðs 12 ára aldurs til jafns við lögheimili í því ríki sem aðili óskar eftir að öðlast ríkisborgararétt í.

3. gr.

Ekki skal beita ákvæði 1. mgr. 8. gr. í dönsku, íslensku, norsku og sænsku ríkisborgararéttarlögunum og ákvæði 1. mgr. 8. gr. b í finnsku ríkisborgararéttarlögunum gagnvart þeim sem átt hefur lögheimili samanlagt í minnst 7 ár í öðru samningsríki.

4. gr.

Sá sem er ríkisborgari í einhverju samningsríki getur öðlast ríkisborgararétt í öðru samningsríki með því að tilkynna skriflega þá ósk sína til þess yfirvalds sem viðkomandi ríki tiltekur enda hafi hann

- 1) öðlast ríkisborgararétt í fyrrnefndu ríki með öðrum hætti en með lögum, leyfi eða samsvarandi hætti,
- 2) náð 18 ára aldri,
- 3) átt lögheimili í samningsríkinu síðustu 7 árin, og
- 4) ekki á því tímabili verið dæmdur til refsivistar eða til að sæta öðrum viðurlögum sem samkvæmt lögum þess ríkis eru í þessu tilliti lögð að jöfnu við refsivist.

Þegar beitt er ákvæðinu í 1. tl. 1. mgr. telst sá, sem öðlast hefur ríkisborgararétt við að annað foreldra hans hefur öðlast ríkisborgararétt með lögum, leyfi eða samsvarandi hætti, einnig hafa öðlast ríkisborgararétt með þessum hætti.

Þegar beitt er ákvæðinu í 3. tl. 1. mgr. getur sérhver aðili ákveðið skemmri lögheimilistíma en þó ekki skemmri en 5 ár.

5. gr.

Ríkisborgari í samningsríki, sem áður hefur átt ríkisborgararétt í öðru samningsríki, öðlast að nýju þann ríkisborgararétt við að gefa skriflega yfirlýsingu til yfirvalds sem ríkið tiltekur eftir að hafa tekið sér lögheimili í því ríki.

Slíka yfirlýsingu er þó því aðeins unnt að gefa að sá sem yfirlýsinguna gefur hafi að staðaldri átt ríkisborgararétt í einu eða fleiri samningsríkjanna eftir að hann missti þann ríkisborgararétt sem hann óskar að öðlast að nýju.

6. gr.

Öðlist ríkisborgari í samningsríki ríkisborgararétt í öðru samningsríki samkvæmt ákvæðum 4. eða 5. gr. öðlast einnig ógift börn hans undir 18 ára aldri þann ríkisborgararétt með því skilyrði að fullnægt sé þeim ákvæðum sem tiltekin eru í ríkisborgararéttarlöggjöf viðkomandi ríkis.

7. gr.

Sérhver aðili skal þegar í stað tilkynna hinum aðilunum þær breytingar á ríkisborgararéttarlöggjöf sinni sem þýðingu hafa fyrir þennan samning. Skulu aðilarnir þá hið fyrsta athuga sameiginlega að hve miklu leyti slíkar breytingar gefa tilefni til breytinga á þessum samningi.

8. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar liðnir eru 30 dagar frá þeim degi er allir aðilar hafa tilkynnt danska utanríkisráðuneytinu að þeir samþykki samninginn. Danska utanríkisráðuneytið tilkynnir hinum aðilunum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag er samningurinn öðlast gildi.

Samtímis fellur úr gildi samningur sem gerður var í Kaupmannahöfn 15. janúar 1969 milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt, ásamt síðari breytingum sem gerðar voru með samningi sem gerður var í Stokkhólmi 21. október 1977.

9. gr.

Aðili getur sagt upp samningi þessum með því að tilkynna það skriflega til danska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir hinum aðilunum um móttöku tilkynningarinnar og um efni hennar.

Uppsögn gildir aðeins að því er varðar þann aðila sem sagt hefur samningnum upp og tekur hún gildi þegar liðnir eru sex mánuðir frá þeim degi er danska utanríkisráðuneytið fékk í hendur tilkynninguna um uppsögn.

10. gr.

Frumrit þessa samnings skal varðveitt í danska utanríkisráðuneytinu sem lætur hinum aðilunum í té staðfest eftirrit hans.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn hinn 23. október 1998 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru allir textarnir jafngildir.